

باز بلند مکنت پرواز نمود و غراب غیرت از مغرب جان متصاعد و باوج عماء قدرت متمکن شد ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۲۱۶

هو الحی

باز بلند مکنت پرواز نمود و غراب غیرت از مغرب جان متصاعد و باوج عماء قدرت متمکن شد و از صعود آن صعوۀ خاموش حدیقه عزّت بخروش آمد و بلبل ریاض قدس در ملکوت انس بحرفیکه منزّه از حرف و صوتست مغرّد گشت از لحنی از آن حجاب عظمت خرق شد و سرادقات رفعت منهدم آمد و از لحن دیگر آن روح بقا از مدینه وفا راحت بخشید و نور لقا لطایف نعمت را از جذبه ورقا بپشید و مصباح احدیه سراجی از کافور برافروخت و صرف عدم علم قدم فوق جبل ظهور برافراخت و نور صمدیه در بلور وجود غیبیه نار احدیه بعد از تقدیس از مشکاة اسمیه مشتعل فرمود چه مبارک نفسی که بآن نور مهتدی شود و چه فرّخ وجودی که بآن نار مصطلی گردد حیثند قل

قلباً طاهراً فاخلق فیّ یا الهی سرّاً ساکناً جدّد فیّ یا منائی و بروح القوّة ثبتنی علی امرک یا محبّوبی و بنور العظمة فاشهدنی علی صراطک یا رجائی و بسلطان الرّفعة الی سماء قدسک عزّجی یا اوّلی و باریاح الصّمدیه فابهجنی یا آخری و بنغمات الازلیّة فاسترحنی یا مؤنسی و بغنّاء طلعتک القدیمة نجّنی عن دونک یا سیدی و بظهور کینوتک الدّائمة بشرنی یا ظاهر فوق ظاهری و الباطن دون باطنی

ORIGINAL